

یادداشت سردبیر

به دریا نگاه کن...
به زنبور عسل...
به مورچه...
به...

باید «دین» را یاد بگیریم و این که فقط با چشم سر نمی شود دید و نباید دید. برای تماشای جهان و زیبایی ها و شگفتی هایش باید که از «چشم دل» هم کمک بخواهیم. همان طور که از فکر و از عقل و حتی از حس هایی مثل بویایی و چشایی. آن وقت است که دیگر به زمین فقط به چشم یک کره خاکی نگاه نمی کنیم. زمین را می توانیم مادری ببینیم که ما را روی دست های خودش می برد، نان و آب تازه می دهد، خواب می کند. مادری که مثل خدا مهربان است. آن وقت، کوه فقط مقدار زیادی سنگ سخت نیست؛ کوه نماد ایستادن و ایستادگی است و این که همیشه با نگاهش، به سمت آسمان اشاره می کند. رود فقط آب جاری نیست؛ رود، پیوسته سرود رفتن به سمت دریا را دارد و می تواند به ما حرکت را بیاموزد و رفتن به سوی کامل شدن را. درخت فقط چوب و سبزه و میوه نیست؛ دین درخت، دین سخاوت است و بخشندگی چند برابر در برابر اندکی آب که به او می دهیم. درست مثل سخاوت خدا که بهشت بزرگ و زیبایش را به این عبادت های کوچک ما می بخشد.

دین درست دنیا، دین درست خداست. شما که در آغاز راه زندگی هستید به «خوب دین» نیاز دارید و این مهارت را باید که در خودتان بیدار کنید و با آن به همه چیزهای جهان دست بکشید.

۳۵

به نسل از پس که «همت» داشت،
واسه خاکش نفس می ده...

۳۸

بخور نخور های نوجوانانه

۲۲

ضرب المثل های اشتباهی

